

תזרת אביגדור

זילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספטר
איורים: מירי וינרב

פרשת יתרו תשפ"ה

עושים מאהבה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת יִתְרוֹ תשפ"ה עוֹשִׂים מֵאֵהָבָה

קִרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ בִּצְבָצוֹ אֶל תוֹךְ חֲלוֹן חֲדָרוֹ שֶׁל אִיצִי, שֶׁמֶתַח אֶת זְרוּעוֹתָיו אֶל מַחוּץ לְשֹׁמֵיכָה הַחֲמָה, וּפֶתַח אֶת עֵינָיו אֵט אֵט. אִיצִי אָמַר 'מוֹדָה אֲנִי' וְנָטַל אֶת יָדָיו מֵהַסֶּפֶל שֶׁהָיָה מֵנַח עַל יַד מִטָּתוֹ, וְחִיָּךְ לְשִׁמְעַ קוֹל ה'שְׁנִים מִקֶּרֶא' הַמִּכָּר שֶׁל אָבָא.

"אֲרַג", מְלַמֵּל שִׁימִי, שֶׁשָּׁכַב בַּמִּטָּה הַסְמוּכָה.

"גוּט שְׁאֲבַעַס גַּם לָךְ", עָנָה אִיצִי בַּחֲזָרָה.

אַחֲרֵי שְׁסִים לְהִתְלַבֵּשׁ, נִכְנָס אִיצִי לַמִּטְבָּח וּפֶתַח אֶת הַמִּזְוָה.

"אֵיזָה דְּגָנִים נֹאכַל הַיּוֹם?" נִשְׁמַע קוֹלוֹ הַמְנַמֵּנָם שֶׁל שִׁימִי, שֶׁדִּשְׁדֵּשׁ אֶל תוֹךְ הַמִּטְבָּח תוֹךְ כְּדֵי סְדוֹר הַחֲלָצָה.

"תִּרְאֶה שִׁימִי, אֲמָא קִנְתָּה 'סְכָרִינִיז'!" צָהַל אִיצִי, שֶׁמָּהֵר לִטֹּל לִידָיו אֶת הַקֶּפֶסָא הַצְּבֻעוֹנִית.

"יֵשׁ!" הִתְעוֹרֵר פְּתָאוּם שִׁימִי, וְשָׁנִיָּהם הִתְיַשְּׁבוּ עַל יַד הַשֻּׁלְחָן וּמָלְאוּ לְעֶצְמָם קַעְרוֹת גְּדוּשׁוֹת בְּדָגְנֵי-בֶקָר טְעִימִים.

"לִכְבוֹד שַׁבֵּת קִדְשׁ", אָמַר אִיצִי, לִפְנֵי שֶׁבֶרֶךְ וְטַעַם מֵהַמֶּאֱכָל הָאֲהוּב.

"לִכְבוֹד שַׁבֵּת קִדְשׁ", חָזַר אַחֲרָיו שִׁימִי, וְעָשָׂה כֵן אָף הוּא.

לְאַחַר שֶׁבֶרְכוּ בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה וְסִדְרוּ אַחֲרֵיהֶם, יָצְאוּ הָאֲחִים יַחַד עִם אָבָא לְכוּן בֵּית הַכְּנֶסֶת.

"אֶה, אֵיזָה מִזְגַּא אֲוִיר נִפְלָא!" קָרָא אָבָא, וְשָׂאֵף שְׂאִיפָה אֲרָכָה מֵהָאֲוִיר שֶׁל סִנֵּט לוֹאִיס. "תוֹדָה ה' עַל הָאֲוִיר הַצָּח!"

בְּעוֹדָם מִמְּשִׁיכִים בְּמִזְרֵד הָרְחוּב, חָלַף עַל פְּנֵיהֶם אוֹטוֹבּוּס עִירוֹנִי, שֶׁעָצַר בַּתְּחִנָּה הַסְמוּכָה.

"מִ-מָּה זֶה?" שָׁאַל שִׁימִי בְּקוֹל מְבֻלְבֵּל. "תִּרְאוּ, זֶה נִרְאֶה כְּמוֹ הַשְּׂכָנִים שֶׁלָּנוּ, סְטִיבִי רִיסְנִיק וְאָבִיו, וְהֵם עוֹמְדִים לַעֲלוֹת לְאוֹטוֹבּוּס!"

"לֹא יִתְכֵן", אָמַר אָבָא, מְבֻלְבֵּל אָף הוּא.

"אוֹלֵי זֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ", הֲצִיעַ אִיצִי. הַשְּׁלוּשָׁה כָּבַר עֲמָדוֹ מִמֶּשׁ סְמוּךְ לַתְּחִנָּה, וְכָבַר לֹא נִתֵּן הָיָה לְטַעוֹת בְּעֶבְדָּה שְׂאָכֵן, סְטִיבִי וְאָבִיו, שֶׁהָיוּ חֲבוּשִׁים בְּכוּבְעֵי מִצְחֵיהֶם, הֵם בֵּין הָעוֹמְדִים בַּתּוֹר לַעֲלוֹת לְאוֹטוֹבּוּס.

"גוּד שְׁאֲבַעַס הָאֲרוּוִי", אָמַר אָבָא לְמַר רִיסְנִיק. "הַכֵּל בְּסִדְרָ?"

"שבת שלום גם לך!" ענה מר ריסניק בקול עליז. "הנסיעות באוטובוס הם בחנם היום, לכבוד 'יום ההוקרה הלאומי ליונים', ומכיון שאין צורך לשלם, מתר לנו לנסע באוטובוס בשבת!"

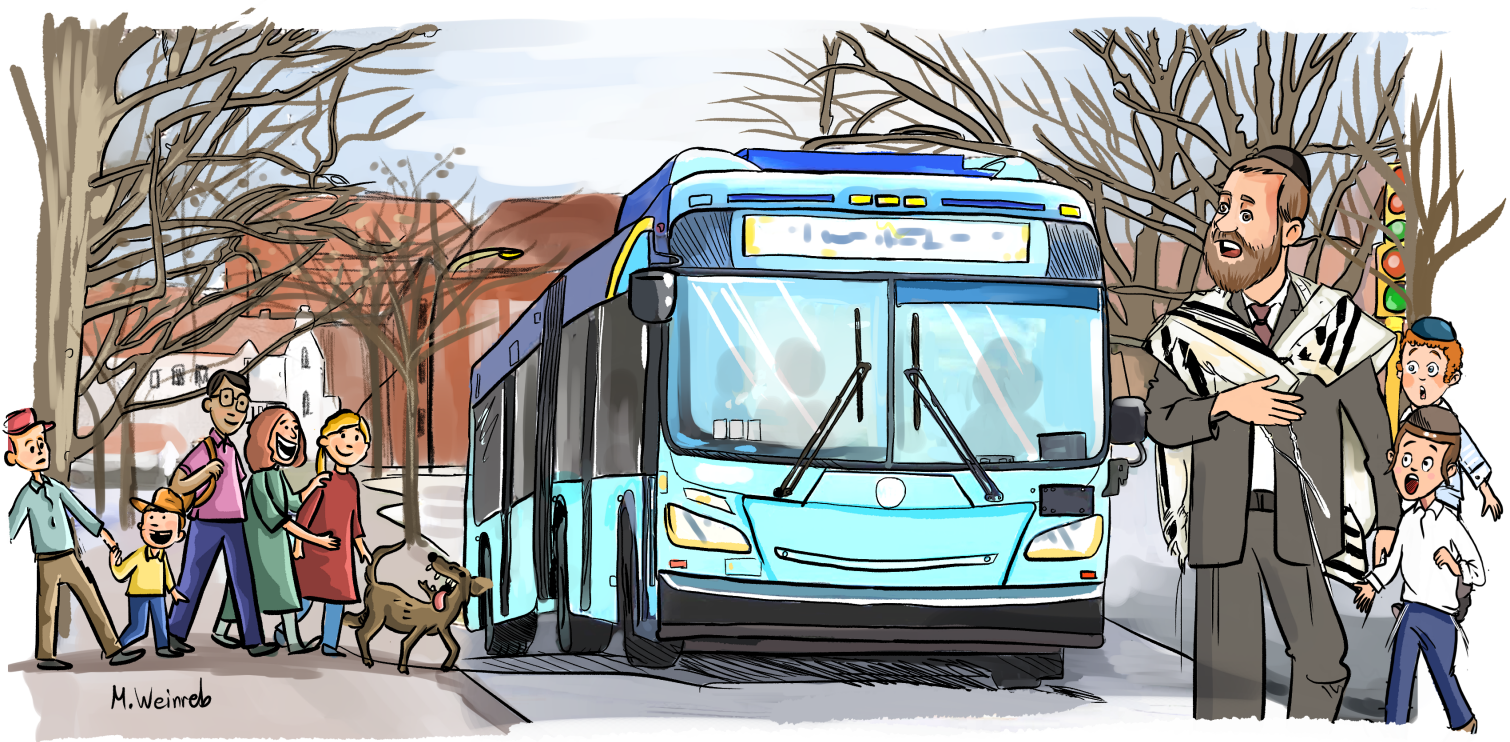
"רגע, יש עוד בעיות בנסיעה באוטובוס, מלבד ענין הכסף..." החל אבא לומר. "בדקתי בשלחן ערוך, אמר מר ריסניק, שכבר היה עם רגל אחת בתוך האוטובוס. 'ולא כתוב בשום מקום שאסור לנסע באוטובוס בשבת. שבת שלום!'"

אבא, שימי ואיצי עמדו, מבי-הלם, בעוד האוטובוס מתרחק מהמקום. "רגע, זה באמת נכון?" שאל שימי בחסר-אמון. "מתר לנסע באוטובוס בשבת אם לא משלמים?"

"בשום פנים ואופן לא," אמר אבא בפסקנות. "יש כמה וכמה בעיות הלכתיות הכרוכות בנסיעה באוטובוס בשבת. אבל גם אם מאן דהו יצליח למצא היתר לדבר - חשבו לרגע על קבלת התורה."

"כלל ישראל בהחלט לא נסעו להר סיני באוטובוסים," התבדח איצי.

"הה הה," צחק אבא. "אבל חשבו על כך לרגע: עם ישראל אמרו 'נעשה ונשמע' - למרות שהם לא היו חייבים. הם יכלו לקבל את התורה ודי, אך לא, הם קראו: 'נעשה ונשמע!' ולמה? כי יהודי לא עושה רק את מה שהוא חייב לעשות. יש כל מיני דברים שאין בהם אסור, אבל אנחנו לא עושים אותם. לדגמא, יש המקפידים על ההכשרים המהדרים ביותר, למרות שיש הכשרים נוספים שהם כשרים לחלוטין. יש

יהודים שמחמירים בכל מיני ענינים שאין בהם חובה על פי דין. ולמה? כי עם ישראל כל כך אוהב את ה', שאנחנו רוצים לעבד אותו בצורה המשלמת ביותר, מעבר למה שהוא דורש מאתנו."

"אז למה כל הדברים הללו לא כתובים בשלחן ערוך?" שאל שימי. "ואם לא כתוב - אז למה עושים אותם?"

"שאלה טובה", אמר אבא. "נניח שאני מבקש ממך להביא לי כוס מים, ואתה ממלא לי כוס מים מהכיר ומגיש לי - האם זה מראה שאהב אותי?"

"לא בהכרח", אמר איצי. "גם מלצר במסעדה יעשה דבר כזה, למרות שכל הנראה הוא לא אוהב אותך."

"נכון מאוד. אבל נניח ובקשתי ממך כוס מים, ואתה קופץ ממקומך, רץ למטבח, מחפש את הכוס האהובה עלי, מכניס כמה קבוצות קרח, ממלא את הכוס על גדותיה בסודה-בטעם-שוקולד האהובה עלי - ובנוסף, מגיש לי צלוחית שעליה כמה מהעוגיות הנפלאות שסבתא הכינה. מה תאמר על כך?"

"זה בדיוק מה שעשיתי אתמול!" אמר שימי. "ועשיתי את זה בגלל שאני אוהב אותך!"

"בדיוק! ובגלל שאנחנו אוהבים את ה', אנחנו מחפשים תמיד איך אפשר לעבד אותו בצורה המבחרת ביותר. איננו מחפשים את הדרך הקלה לצאת ידי חובת מה שמטל עלינו; אדרבה, אנחנו רוצים לעשות כל מה שרק אפשר כדי להראות כמה אנחנו אוהבים אותו, אנחנו לא מחפשים 'לעקוף' את התורה, כמו, חס ושלום, לנסות למצא היתר לנסע באוטובוס בשבת."

"אבא אבא", אמר איצי. "זה כן כתוב בתורה. יש מצוה של 'ואהבת את ה' אלקיך'!"

"אה, יפה מאוד", אמר אבא. "אז רואים מכאן שאכן נדרש מאתנו לעבד את ה' בדרך זו. כי מי שבאמת אוהב את ה', מחפש תמיד כיצד לעבד אותו בצורה המשלמת ביותר."

עֵבֶת פִּיפֵּי וּמִבְרָךְ!

נָשׁוּב וּנְחִידָד:

1. איך נוהגים כלפי מי שאוהבים אותו?

2. באילו דרכים נוכל להביע את אהבתנו כלפי ה'?